

■ Ἀπὸ τὸ Ἁγιολόγιο τῆς Ἀνατολῆς

Ἡ Ὁσία Μαρίνα, ἡ ἐν Ραιθῶ¹

† 21η Ὀκτωβρίου

Στίχοι (Ἀντωνίου Μάρκου)

*Ἐν ἐρήμῳ Σινᾶ καύματι πυρουμένην,
σαρκὸς τὸ πῦρ ἐδρόσισας δακρύοις,
δὶ ὧν τῆς φθορᾶς ἐρρύσθης καὶ τῶν ἄνω
Δικαίων σκηνῶν, τὴν χάριν ἐκκληρώσω.*

...**μ**υρίους πόνους διὰ τὸν Χριστὸν ὑπομείνασα, τὸν σκολιὸν δράκοντα τελείως ἀπώλεσεν καὶ τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα, ἔνθα νῦν μετὰ Ἀγγέλων εὐφραίνεται. **Ἡ** δὲ λάρναξ, ἡ ἔχει τὴν τιμίαν αὐτῆς σορὸν τῶν λειψάνων, ἦν ἐν τῷ Μετοχίῳ ἔνθα νῦν κατοικοῦσιν οἱ πατέρες οἱ Σιναῖται εἰς τὴν Μονὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, σιμὰ τῆς θαλάσσης, ἔνθα καὶ φιλόχριστοι κοσμικοὶ κατοικοῦσιν...

...**Ἀ**φοῦ ὑπέμενε ἀμέτρητα βάσανα γιὰ τὸν Χριστὸ ἐνίκησε τελείως τὸν διεστραμμένο δράκοντα (δηλαδὴ τὸν διάβολο) καὶ διατήρησε ἄσβεστη τὴν λαμπάδα τῆς πίστεως, ἐκεῖ ὅπου τῶρα μαζί μὲ τοὺς Ἀγγέλους εὐφραίνεται. **Ἡ** λάρνακα, πὺρ περιέχει τὰ τίμια Λείψανα τῆς, εὐρίσκεται στὸ Μετόχι, ὅπου τῶρα κατοικοῦν οἱ Σιναῖτες πατέρες, δηλαδὴ στὴν Μονὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κοντὰ στὴν θάλασσα, ὅπου κατοικοῦν καὶ φιλόχριστοι κοσμικοί...

* * *

Στὸν ἑλληνικὸ σιναῖτικὸ κώδικα 2229 τοῦ 13^{ου}-14^{ου} αἰ. περιέχεται στὰ f. 46-56 ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας Μαρίας:

«**Μ**ὴν Ὀκτωβρίου κα'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλα-

Αρχαία άσκηταρία στην έρημο της Ραϊθούς.

ρίωνος του Μεγάλου και της όσίας μητρός ήμών Μαρίνης μνήμην έπιτελοϋμεν· και ό όσιος Ίλαρίων ψάλλεται εις τόν Μηναιόν, ή δέ όσία Μαρίνα ένταϋθα».

Αυστυχώς τόν f. 52, στό όποιο άναγραφόταν ό βίος της, έχει φθαρεί και σώζεται μόνο τόν τμήμα, τόν όποιο παρατίθεται. Από τήν Άκολουθία της Όσίας πληροφορούμεθα, ότι ήταν Άσκήτρια και διακρίθηκε για τίς πολλές άρετές της και τόν όσιο βίο της. Στο τέλος της Άκολουθίας (f.55v-56) σημειώνονται τά εξής:

«εις όσίαν γυναίκα και όποιος τήν έορτάζει να έχη τήν εύχή της. Διά τήν Ραϊθού έγράφη. Αϋται αί τρεις έορταί, της άγίας Αικατερίνης και της Ζωοδόχου Πηγής και της όσίας Μαρίνης έγράφησαν διά να εύρίσκονται εις τήν Μονήν της ύπεραγίας Θεοτόκου εις τήν Ραϊθού και ό μη βουληθείς ξενώση αϋτήν άπ' εκεί, θέλει έχη τάς εύχάς τών άγίων τη[318] θεοφόρων Πατέρων, τών έν Νικαία συναθροισθέντων, και τών έν Σινά και Ραϊθού και της άγίας και άκαταφλέκτου Βάτου εις αιώνας αιώνων. Άμήν».

Στό f. 56 ύπάρχει δυσκολοανάγνωστος ύπογραφή (μονοκονδυλιά), ή όποία πρέπει να είναι του άρχιεπισκόπου Σινά Ίωαννικίου Α' (1671-1702).

Τήν Άκολουθία εις τήν Όσίαν Μαρίναν εκδίδει ό Ίερομόναχος Δημήτριος Σιναΐτης (Ντιγκμπασάνης), «Σιναϊτικά ύμνολογικά κείμενα. Άκολουθία εις τήν όσίαν Μαρίναν της Ραϊθού», *Σιναϊτικά Άνάλεκτα* 1(1994) —ύπό έκδοση—, όπου λεπτομερής περιγραφή του κώδικος και σχετικές ιστορικές και βιβλιογραφικές πληροφορίες. Βλ. επίσης του ίδιου, «Η Σιναϊτική βιβλιοθήκη», *Θεολογία* 63,3(1992) 573-574².

Για τόν ιερό Λείψανο της Όσίας Μαρίνης της έν Ραϊθώ γράφει ό Κορομπείνικωφ, ό όποιος έπισκέφθηκε τήν Ραϊθού τόν 1593-

1594. **Βλ.** «Ὁδοιπορικὸν τοῦ ἐμπόρου Τρύφωνος Κορομπέινικωφ εἰς τοὺς ἁγίους Τόπους τῆς Ἀνατολῆς (1593-1594)», *Νέα Σιὼν* 30(1935) 638-639 (μετάφραση ἀπὸ τὰ ρωσικά):

«Ἡ ἐν Ραϊθῶ ἐκκλησία τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου κεῖται ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Μοναστηρίου τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκεῖνη φυλάσσονται τὰ Λείψανα τῆς ἁγίας Μαρίνης. Ἀσπασθέντες τὰ λείψανα ταῦτα ἐπεσκεφθῆμεν τὸν τόπον, ὅπου ὁ Μωϋσῆς ἐφύτευσεν 70 φοίνικας...».

Τὰ ἱερὰ Λείψανα τῆς Ὁσίας δὲν εὐρίσκονται σήμερα στὴν Ραϊθῶ. Τὴν Ἀκολουθία τῆς ἄγνωστης ἀπὸ ἄλλες πηγές Ὁσίας Μαρίνας ἐντόπισε ὁ ὀσιολογιώτατος ἱερομόναχος π. Δημήτριος Σιναΐτης (Ντιγκμπασάνης) καὶ τὴν ἔθεσε εὐγενῶς ὑπόψη μου.

Τὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ συναξαρικὸ Βίο τῆς Ὁσίας Μαρίνας δημοσιεύθηκε στὸ *Γεροντικὸ τοῦ Σινᾶ*, σελ. 256-257.

* * *

Ἡ πόλη Ραϊθοῦ βρίσκεται στὰ ΝΔ παράλια τῆς χερσονήσου τοῦ Σινᾶ. **Ἀναφέρεται** στὴν Π. Διαθήκη ὡς Αἰλεῖμ, ὅπου ἦταν οἱ «δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων» (Ἐξ. ιε' 27). **Ἡ ὀνομασία** Ραϊθοῦ ἀπαντᾶ στὶς βυζαντινὲς πηγές (βλ. Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστη, *Χριστιανικὴ τοπογραφία* 5, PG 88, 197D: «... ἦν νῦν καλοῦμεν Ραϊθοῦ»). **Ἦδη** ἀπὸ τὸν Δ' αἰῶνα ὑπῆρχε Μονή, πὺ καταστράφηκε ἀπὸ τοὺς Βλεμμύους τὸ 373. **Ὁ** Αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανὸς τὴν ἀνφοδόμησε καὶ τὴν ὠχύρωσε γύρω στὸ 540. **Ὁ** Ἠγούμενός της Ἰωάννης προέτρεψε τὸν Ἠγούμενο τοῦ Σινᾶ Ἰωάννη νὰ συγγράψῃ τὸ περίφημο ἀσκητικὸ ἔργο *Κλίμαξ* (PG 88, 632A-1164D) καὶ οἱ δύο Ἠγούμενοι διατηροῦσαν ἀλληλογραφία (PG 88 624A ἐ.).

Τὴν ταῦτισι τῆς Ραϊθοῦ μὲ τὴν σημερινὴ Τοῦρ (el-Tur) ἀμφισβήτησε ὁ R. Devreesse [*«Le christianisme dans la Péninsule sinaïtique, des origines à l'arrivée des Musulmans»*, *Revue Biblique* 49(1940) 205 ἐ., 210, 217], ἡ ἄποψις ὅμως αὐτὴ δὲν ἔγινε ἀποδεκτὴ. **Βλ.** ἐπίσης Chitty, *Desert*, σ. 71, 79 (σημ. 84), 152, 168-171.

Ἡ ἀρχαία Λαύρα τῆς Ραϊθοῦς.

Κοντὰ στὴν σημερινὴ Τοῦρ καὶ στὴν τοποθεσία Bir Abu Sueira ὑπάρχουν ἐρείπια μοναστηριακῶν ἐγκαταστάσεων. **Βλ.** I. Finkelstein, «Byzantine Monastic Remains in Southern Sinai», *DOP* 39(1958) 39 καὶ 61.

1. Δημητρίου Γ. Τσάμη, Μητρικόν, τ. Ε', σελ. 414-417, εκδόσεις 'Ι.Μ. Ζωοδόχου Πηγής-Χρυσοπηγής-Χανίων, Θεσσαλονίκη 1995. • Έπιμέλ. ήμετ.
2. Για την Άκολουθία τῆς Όσίας Μαρίνης βλ. https://orthodoxhymnography.blogspot.com/2019/01/blog-post_708.html.

*Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ,
τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν!*

